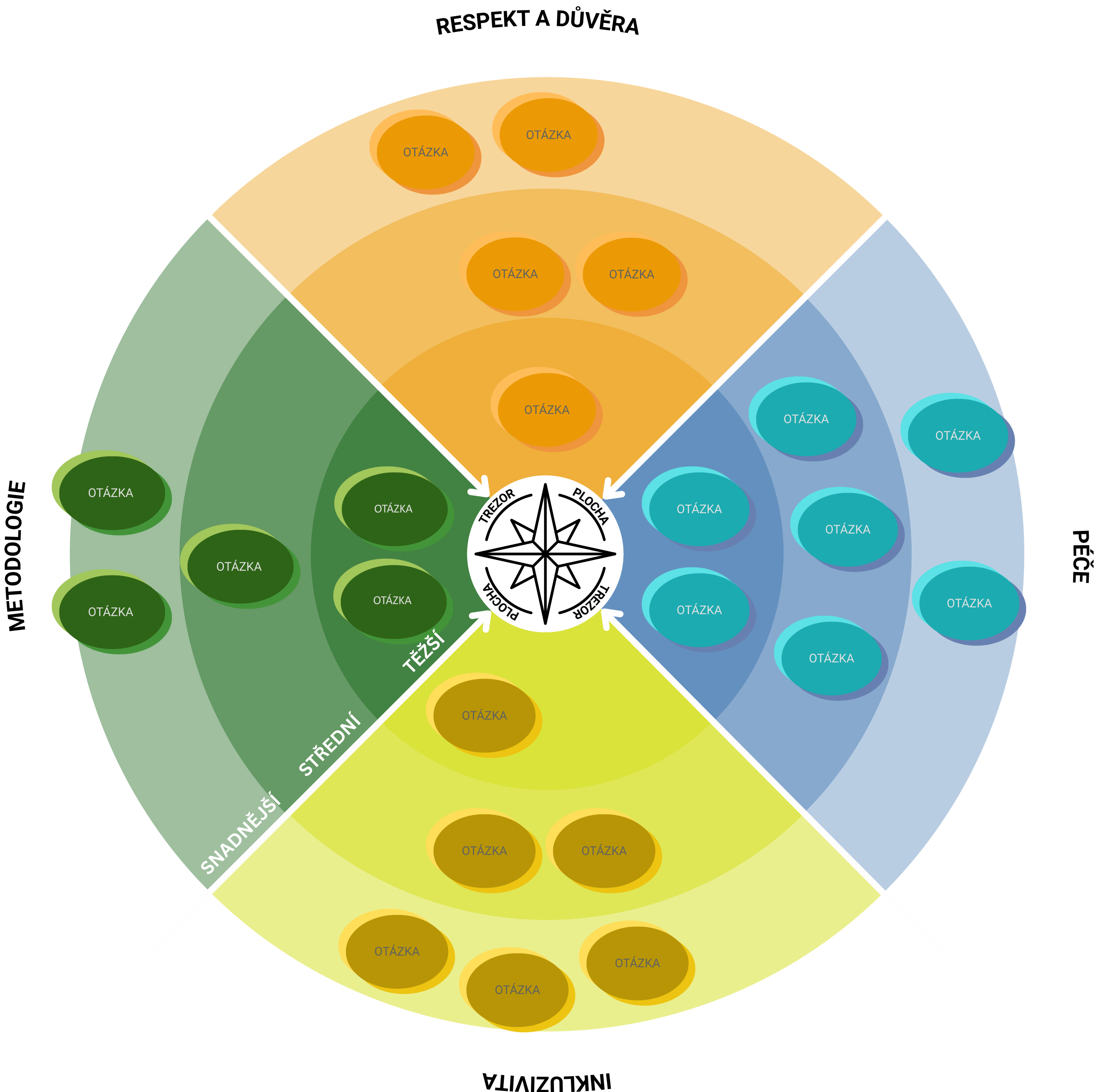

Kompas bezpečného prostoru

Kompas je nástroj pro zkoumání a posouzení, zda je stávající nebo plánovaný prostor pro setkávání a diskusi v rámci sítě nebo skupiny lidí shromážděných za společným účelem bezpečný pro všechny zúčastněné. Podívejte se do uživatelské příručky a zjistěte, jak si vytvořit a používat vlastní kompas!

Navrhované otázky: pohled třetí osoby

METODOLOGIE

Je společný jazyk (obratte se k mluvení, NVC, vyhýbejte se tam a zpět...) sdílen a odsouhlasen?

Jsou společná pravidla (souhlas médií, pořadí mluvčích, využití prostoru a času...) jasná, sdílená a dohodnutá?

Jsou role (moderování, péče o prostor před a po, reportování...) jasné, sdílené a odsouhlasené?

Jsou témata nebo společný cíl jasné, sdílené a dohodnuté?

Jsou zvolené metody vyjádření/přispívání vhodné a přizpůsobené dané situaci?

Je možné se zapojit do role posluchače?

Umožňují dohody a pravidla skupině cítit se kolektivně zodpovědná za blaho a bezpečnost všech?

Může každý, kdo má nějakou roli, říct, jestli ji nezvládá?

Umožňuje metodologie v případě potřeby provést změny v procesu nebo dohodách?

Je proces řešení konfliktů sdílen mezi všemi?

RESPEKT A DŮVĚRA

Je jasné, jaké osobní názory nebo informace sdílené v rámci skupin jsou důvěrné?

Neovlivňují tento proces přátelství a vztahy uvnitř skupiny?

Jsou jak staří, tak i noví členové stejně naslouchání a bráni v úvahu?

Může každý svobodně vyjadřovat své potřeby a hranice?

Může každý svobodně vyjadřovat své názory a myšlenky?

Cítí se všichni pohodlně (důvěřují) při delegování?

Mají lidé ve vedoucích rolích ve skupině větší respekt díky své rozhodovací moci?

Jsou chyby akceptovány?

Jsou lidé schopni nesouhlasit a říct ne?

Panuje v rámci skupiny důvěra?

Budou všechny názory respektovány a naslouchány?

PÉČE

Jsou noví lidé vítáni a představení?

Jsou vlastnosti, služby a vybavení prostoru známy/deklarovány všem? Pokud je prostor online, jsou všichni účastníci dostatečně obeznámeni s platformou, která bude použita?

Je k dispozici jídlo a pití?

Je všem známo trvání prostoru/programu setkání?

Mají lidé dovoleno se o sebe postarat?

Existuje ochota vést dialog a naslouchat?

Reaguje prostor na speciální potřeby (péče o děti, postižení, strava...)?

Je respektován fyzický prostor každého?

Existuje místo, kam se lidé mohou v případě potřeby uchýlit (prostory s nízkou senzorickou citlivostí, izolované prostory...)?

Je skupina dostatečně flexibilní, aby akceptovala potřeby všech?

Cítí se každý bezpečně, aby mohl v případě vzniku konfliktů řešit a řešit je?

Záleží všem na blahu a pocitech všech členů skupiny?

INKLUZIVITA

Přijímáme všichni inkluzivní jazyk? Je všem jasné, co to znamená?

Cítí se všichni dobře se sdíleným způsobem vyjadřování názorů a příspěvků?

Mluví/slyší všichni svým vlastním jazykem, nebo jazykem, ve kterém se cítí dostatečně pohodlně?

Jsou životní zkušenosti každého člověka ceněny a nejsou zpochybňovány?

Budou se názory vyslyšet pouze kvůli obsahu a ne kvůli osobním sympatiím/nelibostem?

Bude každý hlas slyšet, i když...? (je stydlivý, patří k menšině...)

Jsou strukturální privilegia v rámci skupiny přítomna a viditelná?

Jsou menšiny uznávány a začleňovány?

Jsou brány v úvahu myšlenky a názory, které se liší od názorů většiny?

Navrhované otázky: pohled první osoby

METODOLOGIE

Je mi společný jazyk (obratte se k mluvení, NVC, vyhýbejte se tam a zpět...) srozumitelný a souhlasím s ním?

Jsou mi společná pravidla (souhlas médií, způsob vyjadřování, využití prostoru a času...) jasná a souhlasím s nimi?

Jsou mi role (moderování, péče o prostor před a po, reportování...) jasné a souhlasím s nimi?

Jsou mi témata nebo společný cíl jasné a souhlasím s nimi?

Považuji zvolené metody vyjádření/přispívání za vhodné a přizpůsobené dané situaci?

Mám pocit, že bych se mohl/a svobodně zapojit do role posluchače, pokud bych tak cítil/a?

Mám pocit, že společné dohody a pravidla mě činí zodpovědným za blaho a bezpečnost všech?

Mám pocit, že jsem schopen/schopna říct, zda nezvládám určitou roli/zodpovědnost?

Mám pocit, že je možné v případě potřeby navrhnout změny procesu nebo dohod?

Mám pocit, že je mi proces řešení konfliktů jasný?

PÉČE

Mám pocit, že jsou noví lidé vítáni a seznamování?

Mohl by mi někdo vysvětlit funkce, služby a vybavení daného prostoru? Pokud je to online, jste dostatečně obeznámeni s platformou, která bude používána?

Je k dispozici jídlo a pití?

Vysvětlí mi někdo, jak dlouho bude prostor/program setkání trvat?

Mám dovoleno se o sebe postarat?

Cítím ochotu vést dialog a naslouchat?

Jsou zohledněny mé speciální potřeby (péče o dítě, postižení, strava...)?

Je respektován můj fyzický prostor?

Existuje místo, kam se můžu v případě potřeby uchýlit (prostor s nízkou senzorickou úrovní, izolované prostory...)?

Mám pocit, že každý je dostatečně flexibilní, aby akceptoval potřeby ostatních?

Cítím se bezpečně, když se můžu vypořádat se s konflikty a řešit je, pokud k nim dojde?

Mám pocit, že ostatním záleží na mém blahu a pocitech?

RESPEKT A DŮVĚRA

Mám pocit, že je každému jasné, jaké osobní názory nebo informace sdílené ve skupinách jsou důvěrné?

Neovlivňuje mě nějaký přátelský nebo vztahový vztah uvnitř skupiny?

Mám pocit, že jsou stejně nasloucháni a bráni v potaz jak starým, tak i novým členům?

Mohu svobodně vyjadřovat své potřeby a hranice?

Můžu svobodně vyjadřovat své názory a myšlenky?

Mám pocit, že se všichni cítí dobře (důvěřují) při delegování?

Mám pocit, že lidé ve vedoucích rolích mají ve skupině větší respekt díky své rozhodovací moci?

Cítím se svobodně dělat chyby?

Můžu s tím nesouhlasit nebo říct ne?

Důvěřuji té skupině?

Mám pocit, že mé názory jsou respektovány a naslouchány?

INKLUZIVITA

Mám pocit, že každý ví, co je inkluzivní jazyk, a je schopen ho používat?

Cítím se dobře se sdíleným způsobem vyjadřování názorů a příspěvků?

Mám pocit, že můj hlas bude slyšet, i když...? (Jsem stydlivá, jsem žena, jsem nová...)

Mám pocit, že si mých životních zkušeností někdo váží a nezpochybňuje je?

Budou mé názory vyslyšeny pouze kvůli obsahu a ne kvůli osobním sympatiím/nelibostem?

Mohu mluvit/slyšet ve svém jazyce nebo v jazyce, ve kterém se cítím dostatečně pohodlně?

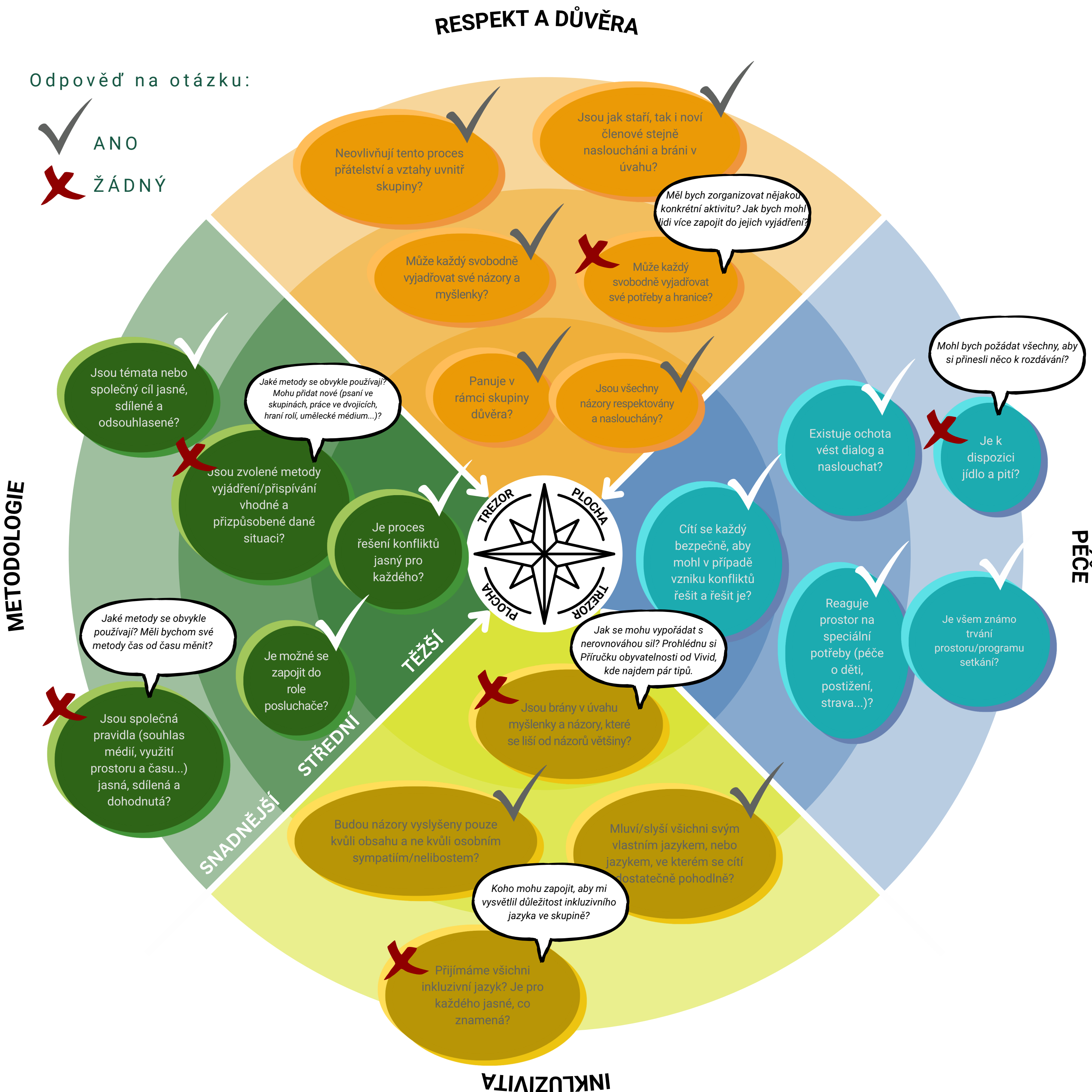
Vidím strukturální privilegia, která ovlivňují skupinu?

Pokud patřím k menšině, mám pocit, že nás všichni uznávají a zahrnují?

Mám pocit, že pokud se mé myšlenky a názory liší od názorů většiny, budou brány v úvahu?

Příkladem toho Kompas bezpečného prostoru

Toto je příklad Kompasu bezpečného prostoru určeného pro organizátora setkání v rámci KPZ pro každoroční setkání se zpětnou vazbou. Stejné schéma, ale přeformulované do otázek v první osobě, lze použít jako hodnocení, které organizátor anonymně rozdá každému účastníkovi, aby shromáždil zpětnou vazbu před provedením setkání se zpětnou vazbou.

Financováno Evropskou unií. Vyjádřené názory a stanoviska jsou však pouze názory autora (autorů) a nemusí nutně odrážet názory Evropské unie nebo Výkonné agentury pro vzdělávání a kulturu (EACEA). Evropská unie ani EACEA za ně nenesou odpovědnost.

Co-funded by
the European Union

Project ID: 2023-1-FR01-KA220-ADU-000165801

